

ایران را چه کنم؟

سامان دهی و نابسامانی‌های
توسعه علمی

دکتر رضا منصوری

ایران را چه کنیم؟

سامان‌دهی و نابسامانی‌های توسعه علمی

□ دکتر رضا منصوری

● طراح جلد: حمیدرضا رحمانی

● حروفچینی و صفحه‌آرایی: انتشارات کویر، نسرين قدرتی

● بترگيانی و چاپ: غزال

● صحافی: کیمیا

● شمارگان: ۱۱۰۰

● چاپ اول: ۱۳۸۴

● نشانی: تهران، صندوق پستی: ۶۴۹۴-۱۵۸۷۵

● تلفن: ۸۳۰۱۹۹۲ فاکس: ۸۸۳۲۲۱۷

● شابک: ۹۶۴-۸۱۶۱-۴۲-۹ ISBN: 964-8161-42-9

○ کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است.

منصوری، رضا، ۱۳۲۶-

ایران را چه کنیم؟: سامان‌دهی و نابسامانی‌های توسعه علمی /

رضا منصوری. — تهران: کویر، ۱۳۸۴.

ISBN: 964-8161-42-9

۲۲۴ص.

فهرست‌نویسی براساس اطلاعات فیبا.

۱. تحقیق و توسعه — ایران. ۲. تحقیق — ایران. الف. عنوان.

۰۰۱/۴۰۹۵۵

۷۶م ۹الف / ۰۱۸۰Q

۸۴-۱۶۴۳۸م

کتابخانه ملی ایران

فهرست

پیشگفتار ۷

درآمد ۹

بخش اول: نابسمانی‌ها

فصل اول

ارتباط علوم تجربی با علوم دینی ۲۳

فصل دوم

علم و ناسوتی‌گری ۳۳

فصل سوم

مرجعیت در علم ۴۵

فصل چهارم

موانع یا عوامل رشد پژوهش: یک چرخش بینش ۵۷

فصل پنجم

جلسه‌داری: نقش و آسیب‌شناسی آن در اداره کشور ۶۹

فصل ششم

۸۵ واژه‌گزینی و توسعه علمی

فصل هفتم

۹۷ فناوری هسته‌ای و الگوی امنیتی ژاپن

فصل هشتم

۱۰۹ قرار مغزها

بخش دوم: سامان‌دهی

فصل اول

۱۲۳ مدل‌های شبه اقتصادی علم و علم در ایران

فصل دوم

۱۶۵ دانشگاه و تعریف آن

فصل سوم

۱۷۹ چرا و چگونه زبان فارسی باید زبان علمی ما باشد؟

فصل چهارم

۲۰۹ سرآمد

۲۲۰ نمایه

پیشگفتار

کتاب توسعه علمی ایران کسکولی بود از نکته‌های مرتبط با علم و ایران. در کتاب ایران ۱۴۲۷ طرح توسعه ایران، به تمایز از توسعه اروپا، مبتنی بر خداگونگی و دانایی مطلق درانداخته شد. کتاب حاضر جد و جهدی چندگانه را مطرح می‌کند تا سوء تفاهم ناشی از غلبه افکار وادادگان و افسردگان تاریخ در طول هشتصد سال از بدنه جامعه ما زدوده شود؛ و تا ایران را آن کنیم که بالقوه هست، سرزمینی مقتدر و آباد، جایی که خشتی رها مانده نباشد، و انسان‌ها به خلقت خدا آفرین بگویند. هدف این کتاب رفع توهمات و نشان دادن راه جهد ما است، برای رفاه و رستگاری جامعه؛ نه به طریق آنها که تنها با قلبی پاک در پی ستایش خداوندند، و رستگاری خود را طالبند نه جامعه را؛ جد و جهد برای رستگاری جامعه را بر نمی‌تابند، و در توهم پیمودن راه ملکوت‌اند؛ توهین به خداوند می‌کنند که عقل و جهد را در انسان به ودیعه گذاشت. اینان جهادی در راه شناخت دنیای نوین، و علم نوین، که موهبت الهی است، نمی‌کنند. و از خرد نوین می‌گریزند. کوشش برای درک خداوند، و جامعه انسان‌ها که مخلوق اویند،

به کمک عقل کار ساده‌ای نیست، اما با نفی عقل ناممکن است؛ لذت واقعی پرستش خداوند در همین جهد است، حتی زمانی که به نظر برسد عقل خداوند را نفی می‌کند. در این نفی هم لذت پرستش بی‌حدی وجود دارد که سالکان نافی عقل و طالب رستگاری فرد از آن محرومند.

تفکر برای فهم جز با ایمان معنی ندارد. هرکسی که فکر می‌کند تا بفهمد پس به فهم ایمان دارد و سرانجام خواهد فهمید. آنان که به خرد، به تفکر، و عقل ایمان ندارند به هیچ چیز ایمان ندارند، متوهم‌اند. رفع این توهم، پذیرش خرد نوین، و ایران آباد، عین عبادت است و شکرگزاری از آفرینش برترین مخلوق. آنان که این جدّ و جهد را بر نمی‌تابند کفران نعمت می‌کنند. منظور این کتاب نشان دادن راه‌های کوشش در پذیرش نعمت، شکوفایی آن، و زدودن غبار تاریخی از ذهن‌ها است.

رضا منصوری

تهران، تیرماه ۱۳۸۴